

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4P/69/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216985
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2012:6612216985.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Mikulášom Géczim vo veci starostlivosti o maloleté dieťa V. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u navrhovateľky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odbor sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, dieťa rodičov L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., P. XX, štátnej občianky SR a otca neuvedeného, o návrhu navrhovateľky V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., R. E., štátnej občianky SR na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, takto

rozhodol:

Súd z v e r u j e maloleté dieťa V. J., nar. XX. XX. XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky V. J., narodenej XX. XX. XXXX, ktorá bude vykonávať osobnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, v bežných veciach ju bude zastupovať a spravovať jej majetok namiesto rodičov.

Matka maloletého dieťaťa L. J., nar. XX.XX.XXXX s a z a v ä z u j e prispievať na výživu maloletého dieťaťa V. J., nar. XX.XX.XXXX výživným mesačne v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, počnúc dňom 01. 11. 2012; takto určené výživné je splatné k rukám starej matky vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred.

odôvodnenie:

Navrhovateľka dňa 08.10.2012 spísala na tunajšom súde do zápisnice návrh na zverenie svojej vnučky, V. J. do pestúnskej starostlivosti. Avšak k návrhu v zmysle § 48 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len "zákon o rodine") nepriložila potvrdenie príslušného orgánu o tom, že je zapísaná do zoznamu žiadateľov o pestúnsku starostlivosť podľa osobitného predpisu.

Na pojednávaní dňa 26.10.2012 bola následne vyzvaná na predloženie uvedeného potvrdenia. Na výzvu súdu navrhovateľka odpovedala, že uvedené potvrdenie nemôže predložiť, lebo v zozname žiadateľov o pestúnsku starostlivosť nie je zapísaná a nikdy ani neabsolvovala prípravu na pestúnsku starostlivosť.

Keďže stará matka nepredložila žiadané potvrdenie a bez jeho predloženia nebolo možné maloletú zveriť do jej pestúnskej starostlivosti, súd ju vyzval, aby sa vyjadrila, či súhlasí, aby bola maloletá zverená do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Táto so zverením vnučky do náhradnej osobnej starostlivosti súhlasila.

Matka maloletej na pojednávaní so zverením maloletej do náhradne osobnej starostlivosti navrhovateľky (starej matky) súhlasila.

Kolízna opatrovníčka s rozhodnutím súdu o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky súhlasila, keďže pri šetrení pomerov zistila, že dieťa je vychovávané v jej starostlivosti a domácnosti. Otcovstvo k maloletému dieťaťu nie je určené. Výchovu a výživu maloletej vždy zabezpečovala jej stará matka vo svojej domácnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky a starej matky maloletého dieťaťa, kolíznej opatrovníčky, oboznámením sa s obsahom spisu, prečítaním rodného listu maloletého dieťaťa, správy Sociálnej poisťovne zo dňa 16.10.2012, Uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 4P/69/2012-9 zo dňa 10.10.2012 (výzva).

Na základe ustanovenia § 45 ods.1,2,3,4,5,6,7 zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu. Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd. Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33. Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

V zmysle § 81 ods. 1,2 zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

V zmysle § 62 ods.1,2,3,4,5 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 prvá veta zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods.1 zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a na základe vykonaného dokazovania, súd zveril maloletú V. J. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky a jej matku zaviazal platením výživného v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

V zmysle § 146 ods. 1 písm. a) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov(ďalej len "O.s.p."), žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Vzhľadom k tomu, že na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov konania, ktorí sa vzdali odvolania, súd vyhotovil rozsudok v súlade s § 157 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Nakoľko účastníci po vyhlásení rozhodnutia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku sa vzdali práva odvolania, nadobudne rozhodnutie právoplatnosť dňom doručenia poslednému z nich.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.